

දකුණු පළාතේ දේශගුණය .....

කිසියම් මොහොතක කිසියම් ස්ථානයක පවතින වායුගෝලයේ තත්වය කාලගුණය වශයෙන් හැඳින්වේ. කාලගුණික තත්වයන් දිගු කාලයක් තිස්සේ නිරීක්ෂණය කිරීමෙන් ලබාගන්නා පොදු නිගමනය දේශගුණයයි.

වායුගෝලයේ උෂ්ණත්වය, ආර්ද්‍රතාව, පීඩනය හා සුළං යන අංගයන්ගෙන් දේශගුණය සමන්විත වන අතර අක්ශාංශගත පිහිටීම, උන්නතාංශය, මුහුදේ සිට ඇති දුර, ගොඩබිම්, පලාශ, දියවැල් කඳු බාධක වැනි කරුණු රාශියක් දේශගුණ තත්වයන් කෙරෙහි බලපායි.

දේශගුණික හා පරිසර තත්වයන් මත ඊට අනුරූපීව මිනිසාගේ ආර්ථික සමාජීය කටයුතු සංවිධානය වී තිබෙන බැවින් දේශගුණික වෙනස්කම් මිනිසාගේ මෙන්ම පරිසරයේ පැවැත්මටද බාධාකාරී වෙයි.

දකුණු පළාතට අයත් ගාල්ල මාතර යන දිස්ත්‍රික්කයන් සැලකීමේදී මි.මී. 2000-2500 ත් අතර සාමාන්‍ය වර්ෂාපතනයකින් හා 27°C අඩු උපරිම උෂ්ණත්වයක් දක්නට ලැබෙන තෙක් කලාපීය දේශගුණික ලක්ෂණ පෙන්වුම් කරයි. නමුත් ගාල්ල මාතර දිස්ත්‍රික්කයන්හි මුහුදු මට්ටමට වඩා ඉහළින් පිහිටි නෙළුව, දෙනියාය (සිංහරාජ වනාන්තරය ආශ්‍රිත ප්‍රදේශ) අඩු උෂ්ණත්ව අගයක් පෙන්වූ කරයි.

නිරිත දිග හා අන්තර් මෝසම් සුළං මෙන්ම සංවහන ක්‍රියාවලිය මගින් ද දිස්ත්‍රික්කයන්ට වැඩි වශයෙන් වර්ෂාව ලැබේ. නිරන්තර අවදානම් තත්වයන්ට මුහුණ නොදුන්නද විවිධ කාලගුණික හා දේශගුණික විපර්යාස හමුවේ ගංවතුර, නායයාම්, සුළි සුළං හා මුහුදු කැම් ආදී ස්වභාවික ව්‍යසන තත්වයන් ඇතිවේ.

මාතර හා ගාල්ල යන දිස්ත්‍රික්ක වලට වඩා හම්බන්තොට ඉතා වියලි දිස්ත්‍රික්කයකි. හම්බන්තොට ප්‍රධාන වශයෙන් නිවර්ථන සහ වියලි කාලගුණයක් සහිත කලාපයක් වෙයි. දීප්තිමත් සූර්යාලෝකය සහිත උණුසුම් වියළි කාලගුණයක් පවත්නා දිස්ත්‍රික්කයක් වශයෙන් පොදුවේ හඳුනාගනු ලැබූව ද බටහිර හා වයඹ කඳුකර සීමා කොටස් වලදී සීසිල් සෞම්‍ය කාලගුණයක් දක්වා වෙනස්වේ. ප්‍රදේශයේ සාමාන්‍ය උෂ්ණත්වය සෙල්සියස් අංශක 31 පමණ වේ. ඔක්තෝම්බර්-නොවැම්බර් කාලය වර්ෂාව සහිත වෙයි. සාමාන්‍යයෙන් වාර්ෂිකව මිලිමීටර 1,050 ක පමණ වර්ෂාපතනයක් පතනය වෙයි.